

ว่ามีตัวเราก็อ้อมดับหายไปตามจิตใจด้วย ดังนั้นจึงเท่ากับว่าไม่มีใครตาย เพราะความจริงแล้วไม่มีใครมาเกิด ซึ่งแม้เมื่อร่างกายยังไม่ตาย ก็ยังไม่มีใครอยู่จริงอีกด้วย

สรุป บทนี้ทำให้เราเข้าใจได้ว่า แท้จริงแล้วไม่มีใครตาย เพราะไม่มีใครมาเกิด รวมทั้งยังไม่มีใครที่มีอยู่จริงจริงๆ ที่ร่างกายยังไม่ตายอีกด้วย

บทที่ ๔ วัตถุนิยมทำลายโลก

มนุษย์นั้นเมื่อเกิดขึ้นมาแล้วก็อยากได้หรืออยากมีความสุข แต่ความสุขของโลกนั้นก็มิทั้ง **ความสุขที่เป็นโทษ** และ **ความสุขที่เป็นประโยชน์** โดยความสุขที่เป็นโทษนั้นก็คือ **ความสุขจากวัตถุนิยม** (วัตถุนิยมก็คือเรื่องสิ่งที่น่ารักน่าใคร่หรือเรื่องเพศตรงข้าม, เรื่องวัตถุสิ่งของหรือทรัพย์สินเงินทอง, และเกียรติยศชื่อเสียงหรืออำนาจ) ส่วนความสุขที่มีประโยชน์ก็คือ **ความสุขจากการทำความดี** (การทำความดีก็สรุปอยู่ที่ การช่วยเหลือผู้อื่น การฝึกจิตให้มีสมาธิ การมีความเห็นที่ถูกต้อง การปฏิบัติหน้าที่ของเราอยู่ถูกต้อง)

วัตถุนิยมนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้จิตของเราเกิดความสุข (ความรู้สึกน่าพึงพอใจ) ที่รุนแรงอย่างยิ่ง จึงทำให้มนุษย์ลุ่มหลงติดใจหรืออยากได้ในวัตถุนิยมนี้มาเป็นของตนเองอย่างยิ่ง ซึ่งก็จะทำให้มนุษย์เกิดความเห็นแก่ตัวและความโลภขึ้นมา แล้วก็ทำให้เกิดการเบียดเบียนหรือแย่งชิง เอาวัตถุนิยมของผู้อื่นหรือของประเทศอื่นมาเป็นของตนเอง เมื่อไม่ได้หรือสูญเสียวัตถุนิยม ก็จะทำให้เกิดความโกรธและทำให้เกิดการทำร้ายผู้อื่น จนทำให้เกิดสงครามในรูปแบบต่างๆ ขึ้นมา แล้วก็ทำให้เกิดความเดือดร้อนหรือวิกฤติการณ์มากมายขึ้นมาทั่วโลก

อีกทั้งการที่จะได้วัตถุนิยมนี้ได้ นั่น ก็ต้องใช้ทั้งทรัพยากรและพลังงานของโลกอย่างมากมายมาสร้างให้เกิดขึ้นมา ซึ่งก็ได้ส่งผลให้เกิดการทำลายธรรมชาติที่บริสุทธิ์ของโลก ให้เสียหายไปอย่างมโหฬาร จนทำให้ระบบนิเวศน์ของโลกเสียหาย อีกทั้งการแสพวัตถุนิยมกันมากๆ ก็ยิ่งก่อให้เกิดมลพิษทั้งแก่ดิน น้ำ อากาศ และทำให้เกิดภาวะโลกร้อนขึ้นอย่าง

สิ่งของทั้งหลาย ซึ่งสิ่งที่มีชีวิตนั้นก็คือสิ่งที่มีจิตใจ ที่มีการรับรู้ธรรมชาติทั้งหลายได้ ส่วนสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็คือสิ่งที่ไม่มิจิตใจ ซึ่งเมื่อธรรมชาติก็มีทั้งวัตถุกับจิตใจ ดังนั้นวิทยาศาสตร์จึงมีทั้ง **วิทยาศาสตร์ทางด้านวัตถุ** และ **วิทยาศาสตร์ทางด้านจิตใจ**

โดยวิทยาศาสตร์ทางด้านวัตถุ ก็มีการศึกษาเรื่องวัตถุ เพื่อพัฒนาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ สำหรับอำนวยความสะดวกสบายและเพื่อให้เกิดความสุขทางตา หู จมูก ลิ้น และกาย ให้แก่มนุษย์ รวมทั้งเพื่อกำจัดปัญหาหรือภัยใดๆที่จะเกิดกับร่างกายของมนุษย์และสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย ส่วนวิทยาศาสตร์ทางด้านจิตใจ ก็มีการศึกษาเรื่องของจิตใจ เพื่อค้นหาวิธีการสร้างความสุขให้กับจิตใจ และ ค้นหาวิธีการแก้ปัญหของจิตใจ ซึ่งปัญหาของจิตใจที่สำคัญที่สุดก็คือ **ความเศร้าโศก** หรือ **ความเสียใจ** ที่เราเรียกกันว่า **ความทุกข์**

สรุป บทนี้เป็นการเรียนรู้หลักการศึกษาและปฏิบัติของวิทยาศาสตร์ ที่เราจะใช้หลักการนี้ในการศึกษาต่อไปทั้งหมด ซึ่งเราจะต้องยึดหลักการนี้ไว้อย่างเคร่งครัด ถ้าการศึกษาไม่อยู่ในหลักทั้ง ๔ นี้แล้ว ก็จะทำให้การศึกษาของเราผิดพลาดไปหมดทันที

บทที่ ๒ มนุษย์อยากมีความสุข

ก่อนอื่นเราต้องเข้าใจก่อนว่า **มนุษย์ทุกคนนั้น เมื่อเกิดขึ้นมาแล้วก็อยากได้ หรืออยากมีความสุข** โดยความสุขทั้งหลายของโลกนั้นก็สรุปได้ ๒ อย่าง คือ **ความสุขจากวัตถุนิยม** กับ **ความสุขจากการทำความดี** โดยความสุขจากวัตถุนิยมนั้นก็สรุปอยู่ที่

๑. **กามารมณ์** ซึ่งก็ได้แก่สิ่งที่น่ารักน่าใคร่ ที่สัมผัสได้ด้วย ตา หู จมูก ลิ้น และกายของเรา โดยมีเพศตรงข้ามเป็นกามารมณ์ชนิดสูงสุด
๒. **วัตถุสิ่งของ** ซึ่งก็ได้แก่วัตถุที่ไม่ใช่กามารมณ์ เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ อาหาร เสื้อผ้า และทรัพย์สินสมบัติต่างๆ เป็นต้น
๓. **เกียรติยศชื่อเสียง** ซึ่งก็ได้แก่ ความมีชื่อเสียง ความเด่น ความดัง และอำนาจ ส่วนความสุขจากการทำความดีนั้นก็สรุปอยู่ที่